

LXVI.

Betænkning

angaaende

Forslag til Lov om Embedslægevæsenets Ordning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 3. April 1914.)

Det i Lovforslaget omhandlede Emne har i en lang Aarrække været Genstand for Overvejelser og Forhandlinger, for at man kunde komme bort fra den nuværende uheldige Ordning og naa et tilfredsstillende Resultat, og Meningerne om nogle af Hovedpunkterne har staaet ret skarpt imod hinanden, saaledes med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være en eller to Klasser Embedslæger, og om disse skal være fuldt ud optagne af deres Embedsgering og lønnes derefter eller have Adgang til at drive privat Lægevirksomhed.

Disse forskellige Anskuelser har ogsaa været hævdede i Kommissionen, men naar man desuagtet i denne endte med en stemmig Indstilling, var det i Erkendelsen af, at man hellere maatte opgive sine Særanskuelser end udsætte sig for, at Sagens Gennemførelse paa ny blev skudt ud i en uvis fjern Fremtid.

Den samme Stemning har gjort sig gældende i Udvalget, hvor der ogsaa har været udtalt Ønsker om „rene Embedslæger“, og hvor man i høj Grad har haft Sympati for at imødekomme det af Distriktslægeforeningens Formand fremsendte Andragende (Bilag), saaledes at Embedslæ-

ger, der havde naaet Aldersgrænsen, af Ministeriet kunde opfordres til at fungere videre, naar de var kvalificerede til vedblivende at udfylde deres Plads.

Ligeledes har der været Ønske om ikke at *paabyde* de nuværende Embedslæger, der ansættes ifølge den nye Lov, at underkaste sig den i § 2 nævnte Prøve for at faa Ret til at fungere efter 1925, ligesom en Del Medlemmer vilde have foretrukket, at det havde staaet frit for Ministeriet at vælge den dygtigste Kredslæge til Amtslæge, uanset at denne ikke havde Bolig i samme By som Amtmanden, og i Forbindelse hermed kunde have ønsket at forhøje det Amtslægerne tillagte Lønnings-tillæg, jfr. Regeringsforslaget. Udvalget har dog for at sikre Lovens Gennemførelse i indeværende Rigsdagssamling, hvorpaa man lægger stor Vægt, undladt at forsøge paa at faa saadanne Ændringer gennemførte, ligesom man ogsaa har opgivet at stille forskellige redaktionelle Ændringsforslag, der i og for sig kunde have været ønskelige i sproglig Henseende.

Udvalget indstiller i Henhold hertil Lovforslaget til *uforandret Vedtagelse*, idet man udtaler det Haab, 1) at Ministeriet ved